

EXPOSICIONS

Jordi Martoranno: Sense títol. 2019. Oli i tinta xinesa sobre paper.

COMPARTeix

f

t

wh

m

+

Jordi Martoranno. Exercir la pintura des de la reflexió i el silenci

per **Ramon Casalé Soler** 17 oct. 2020

Coincidint amb el 20è aniversari de la Fundació Vila Casas, al Museu Can Framis es dur a terme una exposició individual de l'últim guanyador del Premi de Pintura de la Fundació Vila Casas 2019, Jordi Martoranno (Girona, 1965). Els artistes premiats en cadascuna de les categories: pintura, escultura i fotografia, apart de la dotació econòmica, també realitzen una exposició a Can Framis.

Jordi Martoranno. El cor oceànic de les coses
Museu Can Framis. Fundació Vila Casas. Barcelona
Fins al 24 de gener 2021

L'obra guanyadora va ser *Y-zona* (2018) que s'exposa juntament amb una vintena de peces, totes elles creades recentment. Es tracta d'un oli de dimensions considerables que dona la benvinguda al públic. Forma part de la sèrie *Pleroma-Uroboros*. És un quadre monocrom, on la superfície de color groc només està alterada per unes línies molt primes que apareixen al mig del quadre. És una obra d'una sensibilitat exquisida, on s'aprecia nítidament el traç ferm del gest.

Jordi Martoranno: Sense títol. 2020. Oli sobre lli.

Martoranno viu i treballa entre Girona i Llablilles, al Parc Natural de les Gavarres. Es va llicenciar a la Facultat de Belles Arts de Barcelona, encara que de ben jove va anar al taller de pintura d'Isidre Vicens. Posteriorment va fer un Màster de disseny gràfic a l'Institut d'Estudis Politècnics de Barcelona. Va exercir la docència entre 1998 i 2004 com a professor de pintura i dibuix de l'Escola Municipal d'Art de Girona.

Li han concedit diverses beques que li han permès fer estades en ciutats europees com París i Tolosa. A part del Premi de Pintura de la Fundació Vila Casas, un altre guardó important va ser quan el 2002 li van atorgar el 1er Premi Honda de La Garriga. La seva primera exposició individual va tenir lloc a la sala Fidel Aguilar de Girona el 1984. Des d'aleshores ha mostrat els seus treballs per diferents localitats gironines, així com a Bèlgica i França. A Barcelona no hi ha exposat gaire, ja que des del 1988 a l'Institut Francés i fins a l'actualitat només ho ha fet els dos darrers anys a la Galeria El Quadern Robat que dirigeix Anna Belsa.

Jordi Martoranno: Àrtica. 2019. Oli sobre lli.

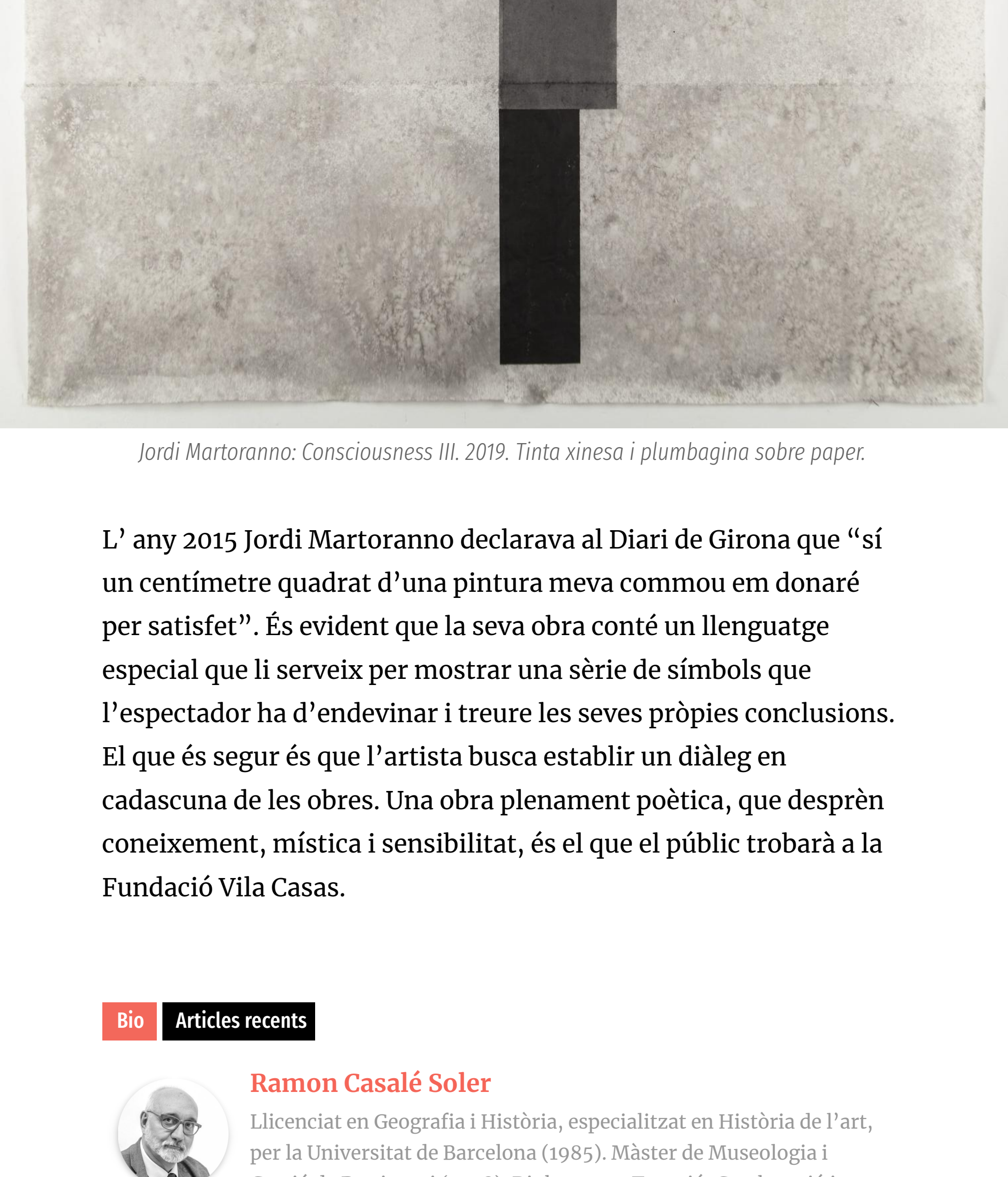
L'exposició porta com a títol *El cor oceànic de les coses*, sent l'autora del text del catàleg la periodista i crítica d'art Marie-Claire Uberquoi, que considera que l'obra de l'artista “és reflexiva i a la vegada analitza la pròpia pintura”. Té tota la raó, ja que és exactament el que el públic es trobarà quan contempli les seves creacions. La majoria de les peces són d'enguany, encara que també n'hi ha del 2018 i 2019. És obvi que la seva obra és minimalista. Va descobrir el minimalisme als Estats Units amb motiu d'un viatge, i se asitua a mig camí entre el constructivisme i el conceptual, ja que la seva pintura està relacionada amb el pensament filosòfic, on hi ha “un procés constant de meditació sobre la condició humana i la seva relació amb el cosmos”, tal com subratlla Uberquoi. Els seus referents dins d'aquest pensament són el nord-americà Ken Wilber, conegut perquè uneix la ciència amb la religió des del misticisme i la meditació i l'escriptor i director de cinema el canadenc J. F. Martel, que es mou dins del camp cultural i de les arts. La seva obra principal és *Vindicació de l'art a l'era de l'artifici*. També li interessa tot allò que faci referència a l'ésser humà i la natura, però no des d'una òptica de compromís social, sinó que va més enllà, cercant la realitat més llunyana, com és el propi cosmos, o més ben dit el “microcosmos”.

La majoria de les peces són olis sobre lli, encara que també empra la tela com a suport. Tanmateix hi ha uns grans dibuixos sobre paper japonès, utilitzant la tinta xinesa i la plumbagina, mineral negre metàl·lic per fabricar la mina del llapis, més conegut com a grafit. Alguns dels títols de les obres fan referència a la mitologia grega: *Arsinoe*, reina ptolomèica; *Namib*, desert africà; *Genesmet*, llac de Galilea i *Lapirohunt*, laberint egipci, i a la geografia marina: *Índica*, Atlàntica, *Oceànica*, *Àrtica* i *Egea*, així com el títol de l'exposició, *El cor oceànic de les coses*, que també és el nom d'una les obres exposades, on sobre un fons blau hi ha una sèrie d'elements que semblen moure's lliurement pel quadre. Són figures geomètriques difícils de classificar, ja que són inventades. Poden ser símbols relacionats amb la natura i, per tant, “són una mena d'arquetipus que trobem una vegada i una altra en el disseny de moltes coses del nostre voltant”.

Jordi Martoranno: Àrsinoe. 2019. Oli sobre lli.

En canvi a *Àrtica*, també amb un fons blau, apareixen unes formes rectangulars que es dobleguen i a *Arsinoe*, sobre un fons daurat sorgeixen unes formes estranyes, que pel títol de l'obra podrien referir-se a la corona real d'aquesta reina egípcia. Respecte dels dibuixos, sobresurt la sèrie *Consciousness*, que probablement siguin les obres on la presència d'elements geomètrics és més evident. Apareixen tres rectangles de diferents dimensions situats al centre de la composició en tonalitats fosques que destaquen sobre un fons neutre.

L'any 2015 Jordi Martoranno declarava al Diari de Girona que “sí un centímetre quadrat d'una pintura meva com mou en donar per satisfet”. És evident que la seva obra conté un llenguatge especial que li serveix per mostrar una sèrie de símbols que l'espectador ha d'endevenir i treure les seves pròpies conclusions. El que és segur és que l'artista busca establir un diàleg en cadascuna de les obres. Una obra plenament poètica, que desprèn coneixement, mística i sensibilitat, és el que el públic trobarà a la Fundació Vila Casas.

Bio

Articles recents

Ramon Casalé Soler
Llicenciat en Geografia i Història, especialitzat en Història de l'art, per la Universitat de Barcelona (1985). Màster de Museologia i Gestió de Patrimoni (1998). Diplomant en Taxació, Catalogació i Expertització d'obres d'art, per l'Escola Superior de Antiquariats (2006). Membre de l'ACCA, AICA i ICOM. Cap de secció d'art de Las nueve musas (Madrid), crític de Arteporexcelencias (La Habana), Bonart (Girona), L'Independient de Gràcia (Barcelona, Butlletí Soc. Cat. d'arqueologia (Barcelona) i El temps de les arts (València).

f

t

wh

m

+

Entrades Relacionades:

Jordi Martoranno

Museu Can Framis. Fundació Vila Casas

Ramon Casalé

<

Art a les aules en un context pandèmic. Una vivència polifònica

>

Brossa no estava sol (al món)

>

SEGUEIX-NOS

f

t

wh

m

+

Apunta't a la nostra NEWSLETTER ▾

Nom

Correu electrònic *

SUBSCRIU-TE!

Pòdcasts >

Llibres >

Vídeos >

TO LLENGUA BOCA
Wendelen van Oldenborgh.

Comissariada per Anna Manubens.

17.10.20 – 17.1.21

ESPE PONS
SOTA LA LLUM DEL MAR
18.07—22.11.20
Museu Palau Solterra Torroella de Montgrí

PREMI DE FOTOGRAFIA
Exposició
18.07—22.11.2020
Museu Palau Solterra Torroella de Montgrí

100
CÀPSULES DE CONFINAMENT
ART I PANDEMIA A CATALUNYA
05.10.20—24.01.21
Museu Can Framis Barcelona

AMB EL SUPORT DE:

FUNDACIÓ .cat

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

© El Temps de les Arts 2020

El Temps de les Arts, 17 oct. 2020. Jordi Martoranno. Exercir la pintura...

el quadern robat, Jordi Martoranno 'Monòlits, obra sobre paper, 2018-2019' 2019